

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακή ΙϚ' Λουκᾶ.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Ἀγάθης μάρτυρος (†251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλω, Ἄντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ**

φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δὲ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα β' εἰς γ' καὶ τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

ᾠχος 4/9 Παφ

Κυριε εε κεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μουου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₉ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₉ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θησαν ὠσει παχόσγησ ἐραγή ἐπιτης γης

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην

Οτι προς σε Κυυριε Κυριε οι οφθαλ

μοιμου ἐπι σοι οι ηλπισαμη αντα νελης την ψυ

χην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ησ συνεστησαν

το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

α νομιαν

Πεσουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμιεγωεως ανπαρεελ

θω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προ Κυυριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειειπειν εξεμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τρι βουςμου π_9

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην Δ_2 ε κρου

ψανπα γι δαμοι π_9

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα π_9

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι ι σου π_9

Τ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας ⁹ προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹ και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν ^Μ α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ο τι

μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

α α στα α α α σιν ⁹

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ ⁹ ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ⁹

Κ^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι ^Μ Σι ι ων ^{Πα} και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την ⁹ και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ^{Πα} ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο θε ο ο σ η η η μων ^{Δι} ⁹ ^Δ

^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ²² εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ⁹

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ⁹ ^Χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ⁹

Δ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ^Μ

μεν Χρι ι στον ^{Πα}δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων
 Α να α α α στα α α α σιν ^{Πα}ο τι αυ τος ε
 στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ^{Πα}ο εκ
 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου ^{Πα}τον κο ο ο σμον ^Δ
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος ^{Πα}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Πα}εις την φω ^Χ

νην της δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα}
Ευ φρανθη τε ου ρα α νοι ^Δσαλ πι σα τε τα θε ^Μ
 με λι α τη ης γης ^{Πα}βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ^{Πα}ι δου γαρ
Μο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ ^Μ
 ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε ^{Πα}και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε ^{Ζω}
Πατον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω
 ω πος ^{Πα}

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο
 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε ε ε στιν

Mη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α
 δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω
 θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν
 τι ον τ' Θε ο ο τε ε λω νι ι κω σ' δι α νη στει
 ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι λα σθη τι η
 μιν ο Θε ος τοι ο ις α μα α α αρ τω ω ω ω λ ο ις

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ
 χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Mη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α
 δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω
 θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν

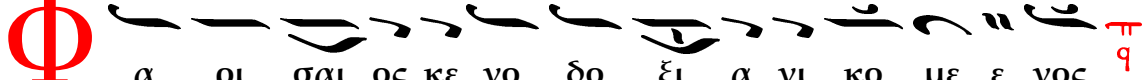
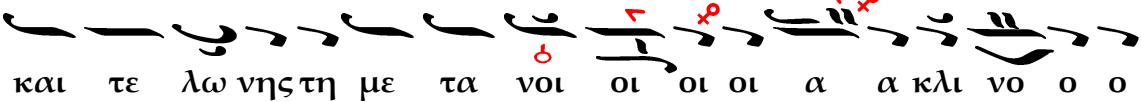

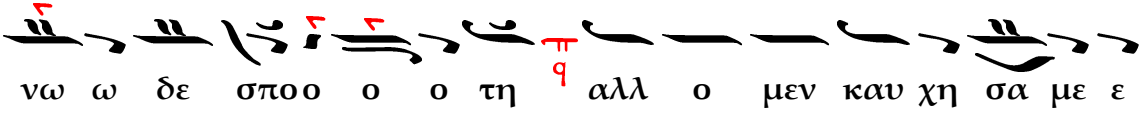
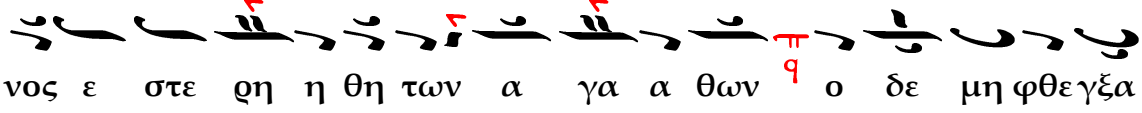
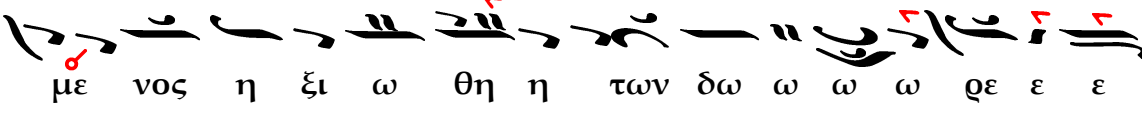
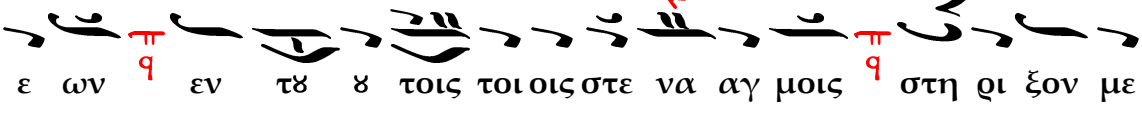
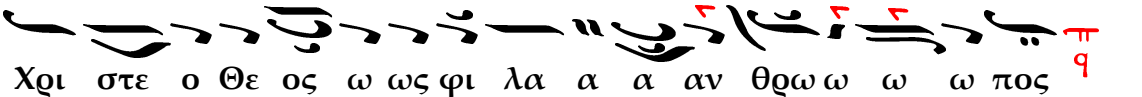

 τι ον τῷ Θεῷ ὅτι ἐλω νι ι κως ^π9 δι α νη στει

 ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ^π9 ι λα σθη τι η

 μιν ο Θε ος τοι ο ις α μα α α αρ τω ω ω ω λ ο ις ^π9

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^π9 ελ πι ^χ σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

 ρι ι ι ι ον ^π9

Φ
 α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος ^π9

 και τε λω νη σθη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο

 με ε ε νο ος ^Δ προ σηλ θον σοι τω μο ο ο

 νω ω δε σπο ο ο τη ^π9 αλλ ο μεν καυ χη σα με ε

 νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ^π9 ο δε μη φθε γξα

 με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε

 ε ων ^π9 εν τῷ ο ις τοι ο ις στε να αγ μοις ^π9 στη ρι ξον με

 Χρι στε ο Θε ος ω ω σφι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^π9

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισραηλ εκ

πασωωντων α νομιων αυ τδ

Nο μον τον εν γραμμα τι α πο πληρων ο φι

λανθρωπος τω να ω ω νυν προ σα γεται και τδ δ

τον εισ δε χεται γηραι αις α γκα αλαις Συ με ων

ο προ εσβυς νυν α πο λυ εις με βο ων προς την

ε κει θενμα κα α ρι ο τη τα κα τει δον γαρ σε ση

μερον σαρκ α θνη την πε ρι κει μενον τον ζω η ης κυ

ρι ευ ον τα και θα να α τδ δε σπο ζοντα

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

ε παι νε σα

τε αυ τον παν τεσ οι λα οι

Φως εις α πο κα λυ ψιν ε θνων ε πε φα νας Κυ

ρι ε επι κδ δ φης κα θη μενος νε φε ε λης

ο η λι ος της δι και ο συ υ νης νο μη το σκι

ω ω δεσ α πο πλη ρων και την αρ χην κα θυ

πο φαινων της νε ε ασ χα ρι τος δι ο σε θε α σα

με νος ο Συ με ων α νε κραυ γα ζεν εκ φθο ρα ας
με α πο λυ σον ο τι ει ει δον σε ση με ρον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Κολ πων τῶ γεν νη το ρος μη χω ρι σθεις τη Θε ο

τη τι σαρ κω θει εις ως ευ δο κη σας α γκα α λαις

κρα τῶ με νος της Α ει παρ θε ε νῶ χερ σιν ε πε

δο ο θης τῶ Θε ο δο χῶ Συ με ων ο τη

χει ρι σῶ κρα τῶ ων τα συμ παν τα δι ο νυν α πο λυ

εις με πε ρι χα ρως α νε κραυ γα ζεν εν ει ρη η

νη τον δῶ λον σῶ ο τι ει ει δον σε Δε σπο τα

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Παν το κρα το ορ Κυ ρι ι ε οι δα α

πο ο σα δυ υ ναν ται τα δα α α α κρυ υ υ υ α
 Ε ζε κι α αν γαρ εκ των πυ λων του θα να α του
 α νη η η η γα α α α γον τη ην α μαρ
 τω ω λον εκ των χρο νι ι ων πται σμα των ερ ρυ υ
 υ υ σα α α αν το τον δε τε ε λω ω νην
 περ τον φα ρι σαι ον ε ε δι και αι αι ω ω ω ω
 σαν και δε ε ε ε ο ο ο ο μαι συν αυ τοι οις
 α ρι θμη η η η σας ε ε λε η η η σο ο ο ο ν
 με

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
Τ ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ωπων
 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον

πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Παρ θε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λου ου σα ει ρη νη αν τει ση η ξε ε
 και το βα σι λει ο ο ν η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
 ταυ την ουν κα τε χο ο ν τες της πι στε ως την αγ κυ υ
 ραν υ περ μα χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον θαρ σει
 ει ει τω τοι οι οι νν θαρ σει τω λα ο ο ο στου Θε ε
 ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρ ος
 παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ.

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ὦ παθεῖ σου Χριστε παθῶν ἡλευθερωθημεν
καὶ τῆ ἀναστάσει σου ἐκ φθοράς ἐλυτρώθημεν Κυ
ρι εδοοξά σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καὶ περὶ ἐζωσατο

Α^{Πα} γαλιθασηκτισουρανοι ευφραν
εσθωσαν χειρας κροτειτωτα εθνη μετευφροσυ
νης Χριστος γαρ οσωτηρ ημων τω σταυρω προσηλωσε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα να τον νε κρω
ω ω σας ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
κο τα τον Α δαμ παγ γε νη α να στη σας ως φι
λα ανθρωπος

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην
η τις ου σα

λευθη σε ται

Β α σι λευς υ παρχων ου ρα νου και γη ης α κα τα

ληπτε ε κων ε σταυρωσαι δι α φι λανθρωπι ι αν

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη ω του θαν ματος πως θα

να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η

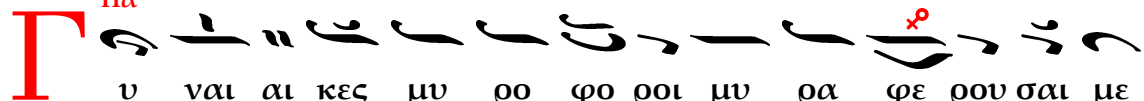
αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

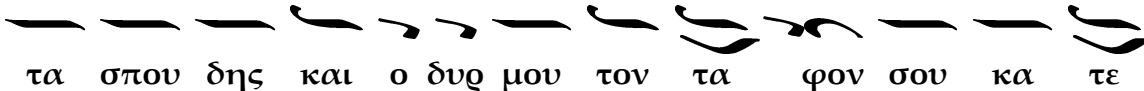
ζον τα και λε γοντα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

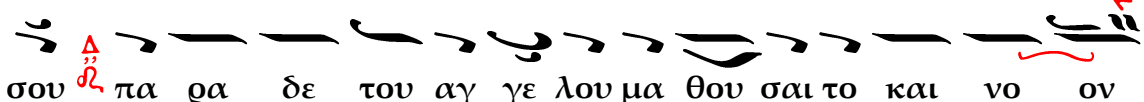
Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε
εις μακροτη

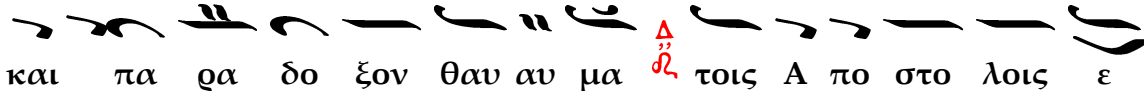

τα ημερων

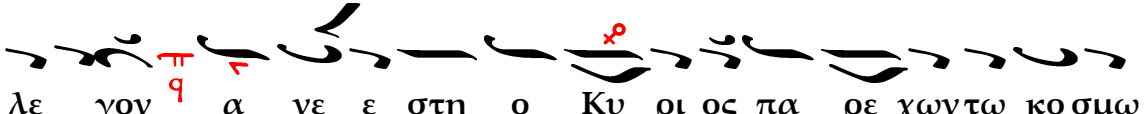
Γ^{Πα}
υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

τα σπουδης και οδυρ μου τον τα φον σου κατε

λα βον και μη ευ ρουσαι το αα χραν τον σω μα

σου παρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον

και παρα δο ξον θαν αυ μα τοις Α πο στο λοις ε

λε γον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω

το με γα ε ε λε ε ος

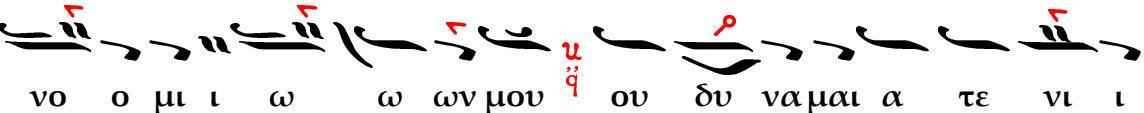
Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

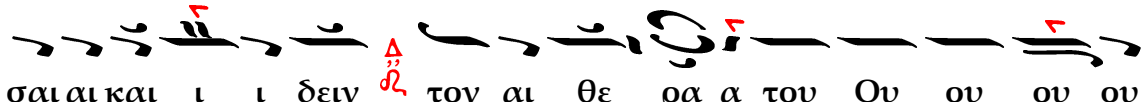
Ἦχος Πα ρ

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Β^{Πα}
ε βα ρη με νων των ο φθαλ μων μου εκ των α

νο ο μι ι ω ω ω ν μου ου δυ να μαι α τε νι ι

σαι και ι ι δειν τον αι θε ρα α του Ου ου ου ου

 ου ρα α α α νου ^π αλ λα δε ξαι με ως το

 ον ^{Δι} Τε ε λω ω νην ^Δ με τα νο ου ού ουν τα

 α ^{Πα} Σω ω ω τηρ ^Δ και ε λε η σο ο ο ον με ^Δ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει ^β και εις τς αι αι ω

 ω ω νας ^β των αι ω ω ω νω ων α α α μην ^ν
Ο ^{Νη} τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με ε νος ^β και

 υ μνου με νος υ πο τω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ ^ν

 ση με ε ρον τω θει ει ω ι ε ε ρω ^Δ κα τα

 νο μον προ σφε ε ρο με ε νος ^β προ σβυ τι και αις εν

 θρο ο νι ι ζε ται α α αγ κα α α α λαις ^ν και

 υ πο Ι ω σηφ ει εις δε χε ε ται ^β δω ω ω

 ρα θε ε ο προ ε πως ^Δ ως ζευ γος τρυ υ γο ο ο νω ων ^Δ

 την α μι α αν τον Εκ κλη η σι ι ι α αν ^β και

 των ε θνω ων τον νε ο λε κτο ο ο ον λα α α α ον ^ν

πε ρι στε ρων δε δυ υ ο νε ο οσ σους ως αρ
 χη γο ος Παλαιας τε ε και αι αι αι Και αι αι αι νης
 του προς αυ το ον χρησμου ου δε Συ με ε ων το
 πε ρα ας δε ξα α α με ε ε ε νος ευ λο
 γων την Πα αρ θε ε ε νο ον Θε ο το ο κον Μα
 α ρι ι ι αν τα του πα θου ουσ συμ βο ο λα
 του εξ αυ της προ η η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε
 και παρ αυ του ου ε ξαι αι τει ει ει ται την α
 πο ο λυ σιν βο ο ων νυν α πο λυ υ ει εις με
 Δε ε ε σπο ο ο ο τα κα θω ως προ ε πηγγει ει
 ει ει λω ω ω μοι ο τι ι ει δο ον σε το
 προ αι αι ω ω ω νι ι ο ον φω ως και
 Σω τη η ρα α Κυ ρι ι ο ον του Χρι στω νυ υ υ
 υ υ μου ου λα α α ου ου ου

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

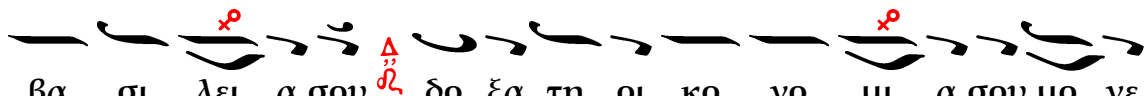

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

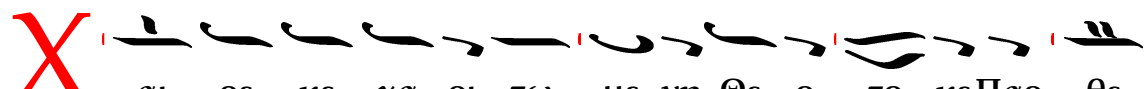

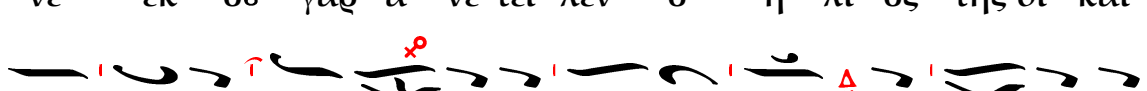
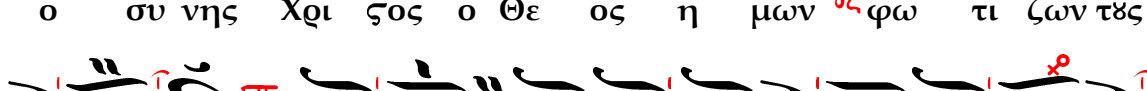
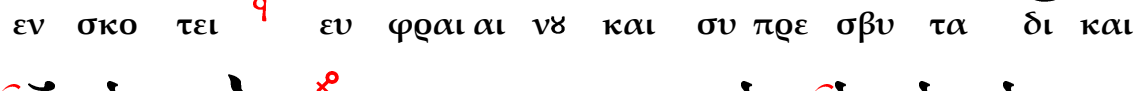
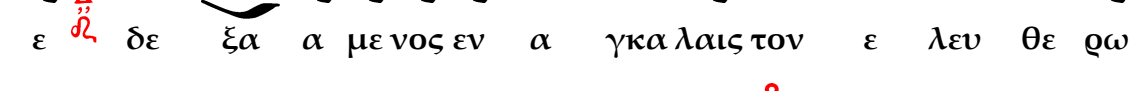
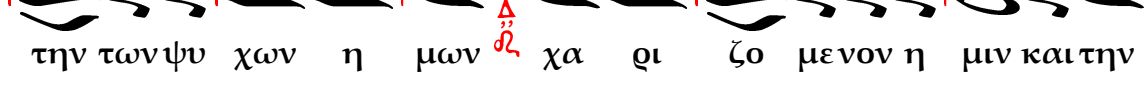
Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λιθοσφραγισθέντος ὑποταγῶν Ἰουδαίων
καὶ στρατιωτῶν φυλάσσοντων τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα
μαρτυροῦντος ἀνεστήσῃς τριήμερος Σωτὴρ δωροῦ με
νοστωκοσμητῆζω ἡνδία του το αιδυ να α
μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδο οτα
δο οξα τη αναστασει σου Χριστε δο οξα τη

 βα σι λει α σου ^Δδο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

 φι λα αν θρωω πε ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

X αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε

 νε ^Δεκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

 ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων ^Δφω τι ζων τας

 εν σκο τει ^π ευ φραι αι νσ και συ πρε σβυ τα δι και

^Δε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

 την των ψυ χων η μων ^Δχα ρι ζο με νον η μιν και την

 α να α στα α σι ι ι ι ν ^π

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *